

Arrest

nr. 64 345 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. PALMANS loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. BATTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Jaffna district, Sri Lanka. In 2005, nadat u geslaagd was op uw examen ordinary level, ging u naar de science school, een privéschool. Daar kwam u in contact met de studentenorganisatie waar u zich bij aansloot. Aanvankelijk stond u positief ten aanzien van deze organisatie omdat u gezegd werd dat ze opkomt voor de rechten van de studenten. Later bleek echter dat leden van de studentenvereniging contacten hadden met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) ging. Op 30 september 2005 nam u deel aan het Pongu Tamil feest. U ging in scholen uitleg geven hieromtrent en deelde pamfletten uit in scholen en op straat. Hierbij werd u gezien door de militairen, die bij elke kruising een controlepost hebben. Daarnaast maakte u

ook spandoeken waarop stond: "Geef ons ons land terug". In februari 2006 werd u opgeroepen om te gaan luisteren naar een toespraak van Tamil Selvan. Eenmaal u daar was, werd u gezegd hoe u een wapen in en uit elkaar moet halen. Pas op het einde van de middag kwam Tamil Selvan spreken. In november 2006 werd u samen met twee medestudenten bij de controlepost van Kalladdy tegengehouden. Jullie werden naar een kamer gebracht voor verhoor. De militair, een lid van de Eelam People's Democratic Party (EPDP), beschuldigde u ervan een Tamil Tijger te zijn. U werd gedwongen om een document te ondertekenen waarin stond dat u Tamil Tijger was. U weigerde dit en werd bijgevolg mishandeld. De volgende ochtend werden jullie opnieuw vrij gelaten. Later kwam u erachter dat uw moeder, die van andere studenten had vernomen dat u werd vastgehouden, u had vrij gekregen met de hulp van een priester die wat invloed had op de militairen. In augustus 2007 kwamen twee mannen op een motorfiets naar uw thuis. U was er op dat moment niet en ze vroegen aan uw moeder naar u. Ze zeiden haar dat u zich moest gaan melden in het EPDP kamp van Manipay en als u dit niet zou doen, zouden ze u opnieuw komen zoeken. Nadat u thuis kwam, stuurde uw moeder u direct naar uw tante in Sillalai. Uw moeder vluchtte samen met uw jongere broer naar uw zus, die aan de andere kant van Anaicoddai woont. In maart 2009 werd uw vriend Roshan, die samen met u een nacht werd vastgehouden door het leger in november 2006, vermoord. Nochtans had het leger hem daarvoor zelfs de toelating gegeven om naar Colombo te reizen. Dit incident leidde ertoe dat u zelf geen toelating durfde vragen. Nadat de oorlog gedaan was, werd de weg in juli 2009 weer geopend. In maart 2010 bracht de priester van Sillalai waar u twee jaar en half verbleef, u naar uw tante in Puttalam. Zij regelde voor u iemand die u zou helpen het land te verlaten. Op 25 maart 2010 omstreeks 23.30u werd u bij uw tante opgehaald en per minibus naar Colombo gebracht. Daar nam u op 26 maart om 4.30u een vliegtuig naar een onbekend land om vervolgens een vlucht naar Rusland te nemen. De reisagent vergezelde u hierbij en had voor u een vals paspoort met een voor u onbekende naam maar wel uw eigen foto erop. Na aankomst in Rusland werd u gedurende 9 à 10 dagen opgesloten in een appartement. Daarna werd u in een container naar België gevoerd waar u op 7 april 2010 aankwam en een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de Engelse vertaling van de overlijdensakte van uw vader, een attest van de pastoor van de Roman Catholic Church van Uyarapulam, vier schoolattesten, een attest van de rector van het St. Patricks College, een certificate of character en enkele internetartikels.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zo dient te worden vastgesteld dat u geen enkel document neerlegde ter staving van de kern van uw asielaanvraag, namelijk uw lidmaatschap van de studentenorganisatie, uw activiteiten voor deze organisatie en uw daaruit voortvloeiende vrees voor het leger. Voorts kan er omwille van onderstaande tegenstrijdigheden ook aan uw verklaringen weinig geloof worden gehecht.

Ten eerste verklaarde u enerzijds dat u tot 2007 min of meer veilig was voor het Sri Lankaans leger omdat u student was (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Anderzijds zou u in november 2006, toen u ook student was, toch zijn gearresteerd en gedurende één nacht opgesloten zijn geweest door de militairen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Uw bewering veilig te zijn voor het leger omdat u student was, strookt evenmin met uw verklaring dat u sinds augustus 2007 door het leger wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS p. 9), hoewel uit uw documenten blijkt dat u tot augustus 2009 studeerde. Indien studenten gevrijwaard zouden blijven van problemen met het leger, zou u aldus tot augustus 2009 veilig geweest zijn.

Ten tweede beweerde u sinds augustus 2007 in Sillalai te hebben verbleven omdat u werd gezocht door het leger. Het is echter niet logisch dat u enerzijds naar Sillalai vlucht omdat u wordt gezocht door het leger en anderzijds de twee daaropvolgende jaren nog steeds in Jaffna studeert, waar volgens u bij elke kruising een controlepost van de militairen is (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Uw verklaring dat u een wit uniform droeg zoals de leerlingen die priester willen worden en u zo door de priester van Sillalai op de motorfiets naar school werd gebracht en zonder problemen voorbij de controleposten geraakte (zie gehoorverslag CGVS p. 4), ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw vrees te worden opgepakt door het leger. Het is niet geloofwaardig dat u door het dragen van een wit uniform niet herkend zou worden door het leger en ongecontroleerd zou kunnen passeren.

Ten derde verklaarde u dat u sinds 1992 in Anaicoddai woonde (zie gehoorverslag CGVS p. 2) en dat uw moeder en jongere broer sinds de dag dat het leger u bij uw thuis kwam zoeken, in augustus 2007, bij uw zus verblijven die aan de kustzijde van Anaicoddai woont (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Indien u werkelijk zou worden gezocht door het leger, zoals u beweerde, is het echter niet aannemelijk dat uw moeder en broer naar de andere kant van dezelfde stad verhuizen en vanaf dan plots niet meer door het leger worden opgezocht om naar u te informeren. Aangezien u verklaarde niet te weten of u tussen 2007 en 2010 nog door het leger werd gezocht en u enkel verwees naar die dag in augustus 2007 dat de militairen u thuis in Anaicoddai kwamen zoeken, betekent dit dat de militairen nooit naar het huis van uw zus zijn gegaan om aan uw moeder te vragen waar u verbleef. Indien het leger werkelijk naar u op zoek was, kan worden aangenomen dat ze uw moeder zouden hebben opgezocht die nog steeds in Anaicoddai, een klein dorp, woont.

Ten vierde doet de vaststelling dat u twee jaar en half wachtte om te vluchten uit Jaffna district op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Indien u sedert augustus 2007 een ernstige vrees zou koesteren te worden gezocht door het leger, is het niet aannemelijk dat u de twee jaar en half die daarop volgen nog steeds in de buurt van Jaffna blijft. Uw verklaringen dat de weg tot juli 2009 was afgesloten en dat uw vriend Roshan in maart 2009 ondanks zijn verkregen goedkeuring om naar Colombo te mogen reizen toch werd doodgeschoten (zie gehoorverslag CGVS pp. 4 – 5), kunnen geen voldoende verklaring zijn waarom u niet eerder uit Jaffna kon vertrekken. Ook het feit dat u nog studeerde, is geen argument wanneer u vreest dat uw leven in gevaar is. Dat u gedurende al die tijd in de buurt van Jaffna bleef en u daarenboven ook geen problemen meer hebt gekend met het leger, doet vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw vrees.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw attesten van school en uw attest van de priester van Uyarapulam bevestigen louter uw identiteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Ze volstaan echter niet om uw asielrelaas te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker meent dat het CGVS in zijn dossier een aantal elementen aanhaalt om tot een negatieve beslissing te komen die volgens hem nergens op slaan :

De studentenvereniging (*School Student Association*) bleek zeer nauw verbonden te zijn met LTTE. Verzoeker werd gedwongen om een banner te maken. In 2006 werd verzoeker tegengehouden door het leger voor controle, het bleek te gaan om iemand die hem kende en die tot EPDP behoorde. Deze beschuldigde verzoeker mee te werken met de tigers. Verzoeker kon verder studeren dankzij de hulp van de priester die zag hoe goed zijn resultaten waren. Hij probeerde hem voor te bereiden en loodste hem naar de examens in priesterkledij. Na het incident thuis met zijn moeder en jongere broer ging de familie uit elkaar. Dit is logisch na de gebeurtenissen. Verzoeker heeft perfect uitgelegd waarom hij diende te wachten tot 2010 alvorens hij kon verder vluchten.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Verzoeker weerlegt de motieven van de bestreden beslissing niet. De beslissing stelt dat hij volgens zijn verklaringen als student min of meer veilig was voor het Sri Lankaanse leger, hij weliswaar uit vrees voor het leger naar Sillslai vluchtte maar terzelfdertijd nog steeds in Jaffna studeerde; de uitleg dat hij in priesterkledij met een priester naar school ging en zo de controles kon vermijden overtuigt niet; dat hij niet wist of het leger tussen 2007 en 2010 nog naar hem zocht; dat het leger zijn moeder niet opzocht om naar hem te vragen terwijl zij nog steeds in Anaicoddai, een klein dorp, woonde. Daarenboven verlaat verzoeker Sri Lanka op 25 maart 2010 terwijl de oorlog reeds beëindigd was in juli 2009 en hij geen aannemelijke redenen gaf voor dit laattijdig vertrek na tweeënhalf jaar indien hij vreesde door het leger in Jaffna vervolgd te worden, namelijk dat de autosnelweg tussen Jaffna en Colombo gesloten was tot juli 2009 en een vriend ondanks de verleende vergunning in maart 2009 doodgeschoten werd. De Raad schaart zich achter deze motieven en het besluit dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is.

Verzoeker stelt dat de huidige situatie in Sri Lanka nog steeds precair is, ernstig en zorgwekkend en zijn veiligheid niet gegarandeerd kan worden. Hiermee weerlegt verzoeker de evaluatie van de huidige algemene toestand in Sri Lanka door de commissaris-generaal en gebaseerd op de *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010 (stuk 15) niet. Dit document –samengevat in de bestreden beslissing- stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming, maar enkel Tamils met een bepaald profiel, onder meer personen die verdacht worden banden te onderhouden met het LTTE, en dat derhalve elk dossier op zijn individuele verdiensten dient te worden onderzocht.

2.2. Verzoeker meent dat het CGVS geen grondig onderzoek heeft gedaan in zijn dossier. Het CGVS stelt dat verzoeker geen documenten voorlegt waaruit zijn vrees voor vervolging voor de Sri Lankaanse autoriteiten wegens een verdenking van steun aan LTTE kan worden bevestigd. Het CGVS meent dat de stukken die worden voorgelegd alleen zijn identiteit bevestigen en dat dit niet wordt betwijfeld. Verzoeker legde ter staving van zijn asielaanvraag zijn nationale identiteitskaart neer, attesten van zijn school en een attest van de priester van Uyarapulam die zijn identiteit bevestigt.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat het CGVS op basis van deze stukken niet tot een andere vaststelling zou kunnen komen dan dat deze enkel zijn identiteit bevestigen. Verzoeker legt noch zijn lidkaart neer van de studentenvereniging noch enig ander stuk die zijn activiteiten voor deze beweging kunnen staven. Verzoeker wijst niet *in concreto* aan wat deze documenten buiten de identiteit en hoedanigheid van student van verzoeker zouden bewijzen.

Verzoekers stelling als zou het CGVS geen grondig onderzoek hebben gedaan in zijn dossier wordt tegengesproken door het uitgebreide gehoorrapport en de concrete motivering in de bestreden beslissing.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend.

2.3. Verzoeker meent dat het subsidiaire beschermingsstatus hem ten onrechte geweigerd werd. Verzoeker werpt op dat Tamils uit het noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen. Dit schrijft het UNHCR in een notitie van juli 2009. Verzoeker verwijst tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010 waarin gesteld wordt dat een aantal factoren het risico op moeilijkheden bij terugkeer met de overheden en een eventueel detentie vergroot en meer bepaald een uitstaande arrestatiebevel, criminele antecedenten, een band met de LTTE, illegaal vertrek uit Sri Lanka, betrokkenheid bij de media of NGO en een gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsbewijs.

De Raad meent stelt dat vast dat wat betreft het door verzoeker aangehaalde rapport op basis waarvan hij thans stelt dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen (notitie UNHCR juli 2009) zich niet in het rechtsplegingsdossier bevindt. De commissaris-generaal steunt in de bestreden beslissing op een recenter rapport met name de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010, waaruit blijkt dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE als een risicoprofiel kunnen beschouwd worden. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Verzoeker maakt dit profiel geenszins aannemelijk. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoeker heeft zijn banden met de LTTE en arrestatie door het leger niet aannemelijk gemaakt. Hij beschikt over een identiteitskaart. Verzoeker maakt zijn illegale uitreis uit Sri Lanka niet aannemelijk. Het is mogelijk dat hij in geval van terugkeer ondervraagd zal worden, maar hij maakt niet aannemelijk dat dit het bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Er is geen reden om verzoeker het voordeel van de twijfel te verlenen.

Verzoeker stelt dat het CGVS al duidelijk erkend heeft dat er in Sri Lanka problemen zijn en er sprake is van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010 aanhaalt en stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming en dat een individueel onderzoek vereist is. Er is derhalve op dit ogenblik geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

2.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Verzoeker wijst er op dat een aantal neergelegde stukken niet besproken werden in de bestreden beslissing, namelijk krantenartikels over de gebeurtenissen waarbij hij betrokken was en een overlijdensakte van zijn vader waaruit blijkt dat zijn vader gedood werd door een gewapende groep.

De Raad meent dat deze stukken niet de in de besteden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en gebrek aan bewijs inzake verzoekers lidmaatschap en activiteiten voor de studentenvereniging weerleggen. De krantenartikels hebben geen betrekking op verzoeker, maar vermelden gebeurtenissen waaraan hij stelt deelgenomen te hebben. Het overlijden van de vader van verzoeker door een kogel zoals vermeld in het overlijdensbericht is geen bewijs van de asielmotieven van verzoeker.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS